

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 18

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka. Linné

19/9 1921.

Kära Åke och vän!

Du tror väl, att jag är alldeles berögtagen, sann icke skriver och det är jag nästan av alla slags praktiska göromål. Förra tisdagen kom jag ju hem och nu skall jag berätta hur jag har förörrit stället sedan dess. På onsdag var ju padderskan på Gårdsjö mitt på förmiddagen. Vi komna hem kl. 4 och så var ju den dagen

förlorad. Jag satt bara och gräbb-
lade över Taxeringssu och letade
från närliga uppgifter. På tors-
dag reste jag till Surme för att
ta reda på hur högt gärdet var
försäkrat i Allmänna brändstöds-
verket för byggnader på landet.
Det kunde jag inte få veta på an-
nat sätt och sedan jag kommit
hem skickade jag staden med
handläggaren till Kamrer Andersson.
Därpå tog jag itu med brevskriv-
ning, och affärdade en del.
På fredag gick till skolan
till brevskrivning, jag hade
ofantligt tråkigt utom min

sekreterare, och då Blockau blev b-
på kvällen satte jag mig att
läsa La madre på italienska.
Vilket inte heller var så roligt.
På lördag gjorde jag först i ord-
ning alla de brev, som du här
ser bilagda, så tog jag fram papper
för att skriva till dig och då kom
telefon att sakerna från Göteborg
var i Surme. Då var det att
gå fäst i Befallningsman och på
Karlarna iväg och sedan måste
jag ta mig en allvarlig funderare
över var jag skulle placera alt-
sammans. Jag och Fröken Lund-

gren överlade, och vi gingo ner
i flygeln och plökrade undan
möbler, så att vi skulle kunna
gå in tillsammans över natten.

Karlarna kommo först rätt sent
i skymningen, det bleo att
stjälpas av det mesta i flygeln
endast "flygeln", den stora tavlan
och en chippanier fingo komma
in i stora byggnaden. Det bleo
sent i alla fall. Chölers skulle
ha hentat pianot, men det
bleo ingenting för dem. De
komma väl i morgon. När

[9.9.1921.]

man är van vid Luciers
piano låter flygeln storartad.
Det är så vackra toner. Tyvärr
är pianisten lite dålig på det
nya som det gamla instru-
mentet.

På söndags förmiddag grepo
Fröken och jag oss an med pack-
ning, det var mycket roligt
för var sak som kom fram
isynnerhet några kolossala kop-
parKärl satte Fröken i hån-
tykning. Möbelerna var det in-
te så mycket med, men

tack vare det mycket jag
fått köpa av silver, linne,
glas, porcelän har jag nu ett
rikligt väl-försett ho. Det
haru faller sig så vemodigt
att det skall vara kommit
från en död. På söndags efter-
middag hade jag åtanke.

I dag ha vi flyttat och arbe-
tat hela dagen, Toolau är
upphängd i salongen och
så vitt möjligt är allt på
sin plats. I morgon skall jag
väl bli människa igen.

Tack för telefon just nu.
Jag hade mycket mer att
skriva, men nu strjkar
ljuset helt kortligt, så att
jag får sluta.

Ja Barcelona-förbäggaru
skrev, att Talavera kunde
inte skriva en rad på spa-
ska, översättningen var gjord
av en annan, som blott läst
och då inhentat upplysningar
om Talavera angående ^{svenska} ~~spanska~~
förhållanden. Talavera lär
också ha påstått, att han

Bygget tycker jag gör bra nu
Jakt är viktig för mig, men jag har
företag som jag kan se hyra
avstått - du gör det alla
men - din naturliga följare

borde ha en tredjedel av in-
komsten på alla mina arbeten
i Spanien!! Jag har också
fått veta, att jag en gång gett
Talavera lov att överlåta Gäst-
beredning, men han blev föreman-
nen av en annan, som stal
boken. Han har också inga rät-
tigheter fått av mig. Han är nog
en bar.

Du vet själva hur underligt det är,
att få ära en kär vänn, men han
tycker, att det är roligt, men på
samma gång känner det varit att
nu äga vad en annan så mycket
har ålskat.